

Ds 2009:28 Ny delgivningslag m.m.

(dnr Ju2009/5326/DOM)

Dnr 801-19607-09/112

2009-10-22

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Sammanfattning

Kronofogdemyndigheten (KFM) anser att det är positivt att den föreslagna nya delgivningslagen (nDL) ges en tydligare struktur än vad som är fallet med den nuvarande delgivningslagen (DL) och har således inga synpunkter på den övergripande strukturen som sådan. Vidare är KFM positiv till att nDL görs teknikneutral och anpassad till dagens informationssamhälle.

KFM anser att det behövs ett förtydligande om vad begreppet olägenhet avser när det gäller beviljande av partsdelgivning enligt 8 § nDL.

Vidare anser KFM att det behövs ett tydliggörande avseende vilken information som en dödsbodelägare bör få vid en delgivning.

Enligt KFM:s mening det bör förtydligas om avsikten är att särskild delgivning med juridisk person endast avser juridiska personer som är skyldiga att registrera sig och som har registrerat sig, eller om delgivnings sättet även kan tillämpas på juridiska personer som har registrerat sig utan skyldighet att göra så. KFM anser att nDL inte ska ställa upp hinder för att skicka handlingar elektroniskt vid särskild delgivning med juridisk person.

KFM *avstyrker* förslaget att stämningmannens intyg inte får någon lättnad i bevishänseende utan föreslår istället att en presumtionsregel införs.

KFM föreslår att det vid godkännande och kontroll av personal hos ett auktoriserat delgivningsföretag även inhämtas uppgifter om personalens förekomst i KFM:s register. Det är vidare oklart om auktoriserade delgivningsföretag endast ska kunna syssla med stämningmannadelgivning eller om de även ska ha möjlighet att genomföra vanliga delgivningar (bud) vid partsdelgivning. Ett förtydligande i detta avseende är därför nödvändigt.

Enligt KFM:s mening är det oklart om handlingar genom vilka ett förfarande inleds kan delges genom överlämnande av meddelande när inte handlingen finns tillgänglig varför detta bör förtydligas.

KFM anser det önskvärt med en närmare exemplifiering av kretsen som är att anse som hushållsmedlemmar, med hänsyn till att dagens hushållskonstellationer ser annorlunda ut mot hur det var för 20-30 år sedan.

Vidare anser KFM att kretsen av personer på arbetsplatsen som får motta handlingen i den söktes ställe vid surrogatdelgivning genom arbetsgivaren bör utvidgas till att även omfatta chef i arbetsledande ställning.

Om det är avsett att vara en skillnad mellan spikning enligt 40 § nDL och kungörelsedelgivning enligt 51 § 2 p. nDL bör detta enligt KFM:s mening framgå av lagtexten.

KFM anser att det bör ses över om stämningssman ska få begära ut uppgift om portkoder direkt från exempelvis Posten eller motsvarande företag.

KFM är i huvudsak positiv till den föreslagna ändringen i BfL rörande kungörelsedelgivning, men vad avser möjligheten att erbjuda sökanden att ombesörja delgivningen enligt 30 § BfL anser KFM att det bör klargöras om avsikten är att KFM helt ska uttömma sina delgivningsmöjligheter innan partsdelgivning erbjuds, eller om kungörelsedelgivning ska användas först om inte heller sökanden har lyckats delge svaren genom bud. En rimlig avvägning skulle kunna vara att KFM i de mål där sökanden redan från början framfört önskemål om att få partsdelge, erbjuder detta om delgivning med stämningssman inte lyckas innan kungörelsedelgivning utnyttjas. Härutöver

bedömer KFM att den ökade möjligheten till kungörelsedelgivning kommer att leda till ökade kostnader för myndigheten i form av annonseringskostnader i ortstidningar. För att begränsa dessa kostnader bör det införas en möjlighet att i ortstidning endast kungöra att en viss person söks för delgivning med vidare hänvisning till PoIT där annonsering enligt förslaget alltid ska ske, samt till den delgivande myndighetens externa webbsida.

Slutligen anser KFM att delgivningsreglerna inom verkställighetsprocessen bör ses över och förenklas.

KFM:s synpunkter på förslaget

Ansvaret för att delgivning sker (avsnitt 4.5)

När det gäller partsdelgivning enligt 2 §2 st . DL (8 § nDL) är det KFM:s erfarenhet att det inom den summariska processen ibland uppstår problem vid bedömningen i bestämmelsen av vad som ska avses som olägenhet och vems olägenhet bestämmelsen avser. Beslut att neka respektive bevilja parts begäran att själv få ombesörja delgivningen är inte överklagbara inom den summariska processen och något vägledande avgörande från högre instans i frågan finns därför inte. Det är vanligt förekommande att inkassobolag och andra större ingivare av ansökningar redan i samband med ansökan begär att få ombesörja delgivningen. KFM har dock tolkat rättsläget som att i vart fall ett på förhand framställt krav på ersättning för delgivningskostnader är en sådan olägenhet som i regel medför att KFM inte kan låta part ombesörja delgivningen direkt, och att partsdelgivning endast medges om krav på ersättning för delgivningskostnader inte framställs. Detta då delgivning genom KFM:s försorg sker utan kostnad för båda parter. Vidare anser KFM att svaranden ska få möjlighet att undvika sådana extra kostnader genom att i vart fall få möjlighet till att skicka tillbaka ett delgivningskvitto, s.k. vitt kort, innan partsdelgivning blir aktuellt. Givetvis kan undantagssituationer förekomma där omständigheterna är sådana att partsdelgivning kan medges direkt, exempelvis vid avhysningsmål då särskilt allvarliga störningar förekommer och parten genom egen personal (fastighetskötare eller liknande) har möjlighet att verkställa delgivningen snabbt och effektivt. Med hänsyn till den oklarhet som råder i denna fråga emotser KFM ett förtydligande om vad begreppet olägenhet enligt 8 § nDL avser.

I övrigt tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Särskilda bestämmelser för delgivning med dödsbon? (avsnitt 5.3.2)

KFM anser att den dödsbodelägare som delges handlingen bör få information om vad detta innebär för dödsboet (d.v.s. att den juridiska personen därmed är delgiven), utöver underrättelsen om den delgivnes skyldighet att underrätta övriga dödsbodelägare om delgivningen. Det torde inte vara otänkbart att vissa dödsbodelägare inte har kännedom om vad ett dödsbo är eller inte är särskilt inblandad i själva förvaltningen av boet. Om en sådan delägare blir delgiven utan information om vad delgivningen innebär, skulle det kunna leda till att övriga dödsbodelägare inte får kännedom om delgivningen och i förlängningen att dödsboet lider en rättsförlust. KFM anser därför att det behövs ett tydliggörande avseende vilken information som en dödsbodelägare bör få vid en delgivning.

I övrigt tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Särskild delgivning med juridisk person (kapitel 9)

Allmänt (avsnitt 9.1)

Såsom 29 § nDL är formulerad, tolkar KFM detta som att även juridiska personer som inte har en skyldighet att registrera sig i de föreslagna registren (exempelvis ideella föreningar som inte är bokföringsskyldiga), men ändå låtit göra så, kan delges på detta sätt, jfr. s. 205 sista stycket i förslaget. Samtidigt anges det i författningskommentaren till 29 § nDL s. 339 att det inte är tillräckligt att den juridiska personen har en skyldighet att registrera sig, utan att den också faktiskt är registrerad. Om avsikten är att delgivningssättet endast avser juridiska personer som är skyldiga att registrera sig (och som har registrerat sig), bör detta i sådant fall förtydligas.

Hur ska handlingen sändas? (avsnitt 9.4)

Idag finns ingen skyldighet att i de berörda registren registrera e-postadress, eller att hålla frivilligt registrerade e-postadresser aktuella. KFM anser dock att nDL inte ska ställa upp hinder för att skicka handlingar elektroniskt för det fall en sådan skyldighet i framtiden skulle införas. En teknikneutral skrivning av 28 § nDL skulle i sådant fall ligga i linje med den övriga ambitionen att hålla nDL teknikneutral. Det får sedan vara upp till den myndighet som ska ombesörja delgivningen att avgöra om elektroniskt översändande ska begagnas eller inte med hänsyn till myndighetens tekniska infrastruktur.

I övrigt tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Stämningssmannadelgivning (kapitel 10)

10.1 Allmänt

KFM avstyrker förslaget att stämningssmannens intyg inte får någon lättnad i bevishänseende.

KFM delar utredningens synpunkter om att den legala bevisteorin är en förlegad och en sedan länge sedan övergiven princip som är främmande i svensk rätt, men om stämningssmannens intyg helt förlorar sin bevislättnad måste ny praxis arbetas fram för att kunna fastslå vad som krävs i ett intyg framöver. En osäkerhet i detta avseende kommer därför att råda under en tid. Vidare måste en bedömning göras av varje intyg som ges in vid en återredovisning från stämningssman. I de flesta fall torde det visserligen inte utgöra något problem om den delgivne undertecknat ett mottagningsbevis.

Inom den summariska processen anlitar KFM i dagsläget stämningssmän främst när delgivning inte kan ske genom att den sökta självant bekräftar ett mottagande av handlingen eller i vart fall självant tar emot handlingen, just på grund av intygets legala bevisvärde. I fall där KFM anlitar personer som inte är stämningssmän enligt 24 § DL, godtar KFM delgivningar där den sökta frivilligt tar emot handlingen men vägrar kvittera den samma under förutsättning att delgivningsmannen redogör för en mängd detaljer kring delgivningen.

Enligt KFM:s mening borde stämningssmannens intyg vara en presumtion för att delgivning skett på det sätt som anges i intyget. Det är inte osannolikt att det i praktiken ändå kommer att bli på det sättet, i vart fall till dess praxis har etablerats. En reglering i detta avseende borde därför införas. Argumentet som utredningen för fram mot att en presumtionsregel införs, är huvudsakligen att det är en inskränkning i den fria bevisvärderingens princip, samt att privata auktoriserade delgivningsföretag ska införas. Avseende det sista argumentet anser KFM att utredningen därmed indirekt underkänner kvaliteten på framtida privata stämningssmäns arbete, trots den auktorisation och kontroll som föreslås kringgärda privata stämningssmän. När det gäller det första argumentet anser KFM att undantag från den fria bevisvärderingen inte är ovanligt eller främmande i svensk rätt, en mängd presumtionsregler finns redan idag. Vidare anser KFM att stämningssmannadelgivning även fortsättningsvis bör ha en viss exklusivitet i jämförelse med vanlig delgivning genom bud (utöver de ytterligare delgivningsformer som erbjuds vid stämningssmannadelgivning såsom spikning och surrogatdelgivning). Denna exklusivitet stärks om det finns en bevislättnad för stämningssmannens intyg.

Privat stämmningsmannabehörighet (avsnitt 10.4)

Utredningsförslaget: Personalen hos ett auktoriserat delgivningsföretag ska godkännas och bl.a. ska utdrag ur belastningsregistret inhämtas av godkännandemyndigheten. Vikten av att personalen inte är överskuldssatt och föremål för exekutiva åtgärder från KFM påpekas särskilt.

KFM vill härvid upplysa om att det finns en möjlighet för enskilda att hos KFM få ett s.k. skuldfrihetsintyg, vilket skulle kunna vara ett komplement vid godkännandet av personal hos ett auktoriserat delgivningsföretag. Den som är föremål för godkännande skulle då själv begära ett sådant intyg för uppvisande hos godkännandemyndigheten.

Ett skuldfrihetsintygs syfte är att visa att någon inte har aktuella skulder i utsköknings- och indrivningsdatabasen. Intygen används bl.a. för ansökan om serveringstillstånd, EU-bidrag, trafikstillstånd, inträde i mäklarsamfundet och advokatsamfundet. Intyget omfattar inte betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen. Ett skäl till det är att skulden i en ansökan om betalningsföreläggande inte är fastställd förrän utslag har meddelats. KFM vet inte om skulden är riktig eller inte innan dess. Efter det att utslag har meddelats har KFM ingen kontroll av vad som händer med skulden. Det går inte att se i betalningsföreläggande- och handräckningsdatabasen om skulden i utslaget är aktuell eller inte.

Alternativt skulle godkännandemyndigheten själv, antingen genom direktåtkomst eller efter förfrågan, kunna kontrollera relevanta uppgifter från KFM:s olika register, vilket då skulle kunna underlätta en fortlöpande kontroll av personalens lämplighet som delgivare när behovet uppstår. Detta skulle dock eventuellt kräva en översyn av tillämpliga databaslagar och sekretessbestämmelser.

Auktoriserade delgivningsföretag kontra partsdelgivning

Utredningsförslaget: Part ska vid partsdelgivning inte få använda sig av bl.a. stämmningsmannadelgivning, utan endast vanlig delgivning.

I många fall idag anlitar parter privata delgivningsföretag som bud. Om den som söks för delgivning självmant tar emot och kvitterar handlingen föreligger det enligt KFM:s mening ingen skillnad i det praktiska förfarings sättet mellan stämmningsmannadelgivning och vanlig delgivning medelst bud. Det är något oklart om de auktoriserade delgivningsföretagen endast ska kunna syssla med stämmningsmannadelgivning eller om de ska ha möjlighet att även genomföra vanliga delgivningar (bud) vid exempelvis en partsdelgivning. Om part vid partsdelgivning anlitar ett auktoriserat delgivningsföretag och handlingen överlämnas på det sätt som anges ovan, har då parten delgivit handlingen genom stämmningsmannadelgivning, vilket inte är tillåtet, eller är det att anse som en vanlig delgivning? Ett förtydligande i detta avseende bör göras.

Överlämnande av meddelande när inte handlingen finns tillgänglig (avsnitt 10.6)

KFM bedömer att delgivningsformen kan vara ett effektivt sätt för delgivning framförallt inom KFM:s verkställighetsprocess och är därför positiv till förslaget. Delgivningsformen har dock vissa likheter med muntlig delgivning. Muntlig delgivning får inte användas vid delgivning av stämning eller annan handling genom vilken ett förfarande inleds. Denna begränsning finns dock inte för den nu aktuella delgivningsformen. Är det avsett att även sådana handlingar kan delges på detta sätt? Om så inte är fallet bör detta förtydligas.

Surrogatdelgivning genom hushållsmedlem (avsnitt 10.8)

Med hänsyn till att dagens hushållskonstellationer ser annorlunda ut mot hur det var för 20-30 år sedan vore det önskvärt om utredningen närmare kunde exemplifiera kretsen som är att anse som hushållsmedlemmar. Som exempel kan anges inneboende och personer som delar boende utan att i övrigt dela ekonomi.

Surrogatdelgivning genom arbetsgivaren (avsnitt 10.9)

Utredningsförslaget: Kretsen av personer på arbetsplatsen som får motta handlingen i den söktes ställe ska inte utvidgas.

KFM anser att kretsen bör vidgas till att även omfatta chef i arbetsledande ställning. Skälen för detta är att olika arbetsgivares organisation skiljer sig mycket åt och stämningssmannen är ändå hänvisad till den uppgift om arbetsgivarens organisation som vederbörande kan få på plats.

Spikning (avsnitt 10.11)

Enligt lagtexten i både DL och nDL är det ingen skillnad mellan förutsättningarna för spikning och kungörelsedelgivning. Enligt utredningen föreligger dock en praktisk skillnad då spikning används då den sökta antas hålla sig undan och kungörelse används då den sökta antas ha avvikit. Resonemanget kring denna skillnad förefaller enligt KFM vara rimlig och väl avvägd, men om det är avsett att vara en skillnad mellan spikning enligt 40 § nDL och kungörelsedelgivning enligt 51 § 2 p. nDL bör denna framgå av lagtexten.

Tillträde till enskilt utrymme som inte utgör bostad (avsnitt 10.14)

En möjlighet som bör ses över är om uppgift om portkoder ska få begäras ut från exempelvis Posten eller motsvarande företag. Detta skulle underlätta delgivningsarbetet då en stämningssman inte först måste skaffa sig kännedom om vem som äger en viss flerfamiljsfastighet för att sedan kunna få information om portkod från fastighetsägaren, vilket inte sällan torde kräva ett första besök på adressen.

Utöver ovan angivna avstyrkande och övriga synpunkter, tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Kungörelsedelgivning (kapitel 11)

Mål om betalningsföreläggande och vanlig handräckning (avsnitt 11.2.6)

KFM är i huvudsak positiv till den föreslagna ändringen i BfL. Dock uppstår frågor om vad den föreslagna ändringen i BfL får för konsekvens av tillämpningen av 30 § BfL rörande erbjudande om partsdelgivning om KFM inte lyckats delge svaranden. Idag används bestämmelsen när KFM inte lyckas delge genom stämningssman, varför sökanden då själv får försöka delge eller återkalla målet för att istället gå via tingsrätten för att få kravet delgivet genom kungörelse. Under 2008 erbjöds partsdelgivning i drygt 26 700 mål och under hela 2009 beräknas ca 90 000 hindersbevis utfärdas. Det är inte osannolikt att en stor del av dessa mål istället skulle kunna delges genom kungörelse om förslaget genomförs, varför målen där partsdelgivning kan erbjudas i sådant fall torde minska drastiskt. Med hänsyn till den osäkerhet rörande svarandens möjlighet att i realiteten få del av handlingen som råder när kungörelsedelgivning används, bör det klargöras om avsikten är att KFM helt ska uttömma sina delgivningsmöjligheter innan partsdelgivning erbjuds, eller om kungörelsedelgivning ska användas först om inte heller sökanden har lyckats delge svaranden genom bud. Som påpekats ovan (4.5) är det inte ovanligt att inkassobolag och andra större ingivare redan vid ansökan framställer önskemål om att få använda sig av partsdelgivning. En rimlig avvägning skulle i sådant fall kunna tänkas vara att KFM i de mål där sökanden redan från början framfört önskemål om att få partsdelge, erbjuder detta om delgivning med stämningssman inte lyckas innan kungörelsedelgivning utnyttjas.

Annonsering (avsnitt 11.3.1)

Utredningsförslaget: Annonsering ska alltid ske i PoIT, men även i ortstidning när det finns skäl till detta, vilket bör vara fallet när det rör enskilda personer som på goda grunder kan antas uppehålla sig på en viss ort.

Med hänsyn till att annonser i ortstidningar är tämligen kostsamma och då en stor del av de kungörelser som föreslås bli möjliga inom den summariska processen med stor sannolikhet

kommer att rikta sig mot fysiska personer på viss ort, kan detta komma att leda till ökade kostnader för KFM (se vidare kapitel 14 nedan). Ett sätt att begränsa dessa kostnader vore att införa möjligheten att i ortstidning endast kungöra att en viss person söks för delgivning med vidare hänvisning till PoIT, där annonsering enligt förslaget alltid ska ske, och till den delgivande myndighetens externa webbsida. Ortstidningsannonserna skulle bli kortare och därmed billigare för myndigheter som har stora mängder kungörelsedelgivningar.

Bortsett från ovan angivna synpunkter tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Skyldighet för parter att uppge mobiltelefonnummer och e-postadress (avsnitt 12.6)

KFM anser att en liknande skyldighet bör införas för parterna inom KFM:s verkställighetsprocess genom en ändring i 2:2 utsökningsförordningen (1981:981). Samma skäl som anges i utredningen för införandet av skyldigheten att ange uppgifterna vid domstol gör sig även gällande i verkställighetsprocessen. Vad avser skuldsaneringsprocessen och den summariska processen omfattas dessa genom ändringen då respektive lagstiftning hänvisar till RB 33:1 avseende uppgifter om parterna.

I övrigt tillstyrker KFM förslaget i denna del.

Konsekvenser (kapitel 14)

KFM delar inte utredningens bedömning av konsekvenserna för myndigheten. Införandet av särskild delgivning av juridisk person kommer visserligen att minska antalet stämningsmannadelgivningar inom den summariska processen. Av de drygt 1 000 000 mål som inkom under 2008 riktade sig endast ca 119 000 mål (11 %) mot juridiska personer. Statistik saknas dock över hur många av dessa juridiska personer som utgör aktiebolag och därmed redan idag inte delges genom stämningsman, men KFM:s bedömning är att en övervägande del avser aktiebolag. Vidare saknas närmare statistik om hur många mål med juridisk person som svarande som delgavs genom stämningsman. Totalt delgavs dock under 2008 knappt 300 000 mål genom stämningsman eller KFM:s egen delgivningsorganisation. Det är därför tveksamt om införandet av särskild delgivning med juridisk person kommer att minska det totala antalet stämningsmannadelgivningar drastiskt.

Vad avser utredningens bedömning av att införandet av auktoriserade delgivningsföretag kommer att leda till besparingar för uppdragsmyndigheterna anser KFM att detta inte kommer att leda till några besparingar för KFM. Den utökade möjligheten för KFM att utveckla sin egen delgivningsorganisation som förslaget innebär kommer istället leda till att KFM i de allra flesta fall kommer att utnyttja sin egen delgivningsorganisation istället för att anlita polis eller auktoriserade delgivningsföretag.

Under 2008 kungörelsedelgavs knappt 1 500 mål inom den summariska processen, och under 2009 har hitintills (oktober 2009) drygt 2 600 mål kungörelsedelgivits. Annonseringskostnaderna för kungörelserna under 2009 uppgår i dagsläget till ca 31 000 kr. Det ska då beaktas att detta till största del avser annonsering i PoIT där annonseringskostnaden är låg jämfört med motsvarande annonsering i ortstidningar. Endast ett fåtal kungörelser riktar sig mot fysiska personer där KFM enligt interna riktlinjer även annonserar i ortstidningar. Detta rör då mål om fastställelse till betalning ur viss egendom (BFA) och mål om särskild handräckning (SHR). Totalt under 2008 inkom ca 3 200 BFA-mål och 600 SHR-mål och långt ifrån alla dessa mål delgavs genom kungörelse.

Under 2009 beräknas ca 90 000 s.k. hinder mot delgivning utfärdas. Partsdelgivning erbjöds under 2008 i 26 700 mål där KFM inte lyckats delge svaranden. Hitintills under 2009 har partsdelgivning erbjudits i drygt 17 000 mål. Även om inte alla mål där hinder meddelas idag skulle kunna kungörelsedelges enligt den föreslagna ändringen, rör det sig i vart fall om en betydande mängd kungörelser som kan komma att bli aktuella enligt förslaget, långt mer än en fördubbling. En rimlig uppskattning är att antalet framtida kungörelsedelgivningar motsvaras av den mängd mål där det

idag erbjuds partsdelgivning. Om annonsering ska ske i ortstidningar, vilket förmodligen en större del av kungörelserna föreslås göra enligt ovan (11.3.1), innebär detta en inte oansenlig ökad annonseringskostnad för KFM. Annonskostnaderna i ortstidningar ligger idag, försiktigt räknat, mellan ca 800 kr — 2 200 kr exklusive moms per annons. Detta skulle då ge en kostnadsökning i denna del på drygt 21 miljoner kronor (800 kr x 26 700). Denna beräkning är då baserad på att annonsering i ortstidningar görs i samtliga beräknade kungörelser.

Sammantaget anser KFM att förslaget kommer att medföra att delgivningsprocessen kommer att bli snabbare och effektivare, men delar inte utredningens bedömning av att förslaget kommer att medföra besparingar för myndigheten, utan snarare tydliga kostnadsökningar hänförliga till ökade annonseringskostnader.

Övriga frågor

Som konstaterats ovan gör KFM bedömningen att förslaget kommer att medföra förbättringar för KFM inom framför allt den summariska processen. Inom området delgivning i KFM:s verkställighetsprocess finns dock många situationer där förenklingar skulle behövas. Ett viktigt exempel är utmätning av tillgodohavande på bankkonto. I de allra flesta fall får gäldenären i sådana situationer reda på utmätningen genom att han eller hon konstaterar att det finns mindre pengar kvar på kontot än förväntat. En del tar då också kontakt med KFM. Kravet på delgivning av i princip alla utmättningsbeslut innebär i dessa fall att KFM måste lägga resurser på något som egentligen inte ger någon nytta för gäldenären. I det här sammanhanget ska också beaktas att gäldenärens möjlighet att över huvud taget få ett överklagande av utmättningsbeslutet prövat upphör tre veckor efter att utmätta medel betalats ut till sökanden. En delgivning saknar i det läget fullständigt betydelse.

KFM anser därför att det finns skäl att överväga om inte kravet på delgivning helt ska slopas i vissa situationer. I de fall delgivning ska ske bör övervägas om inte huvudregeln skulle kunna vara att delgivning sker genom ett lösbrev till senast kända adress (vilket oftast är mantalsskrivningsadressen). Om det sedan i det enskilda fallet finns skäl att anta att gäldenären inte har fått del av informationen kan ytterligare delgivningsåtgärder behöva genomföras. Dessa frågor har utvecklats ytterligare i en promemoria angående behov av förändringar i Utsökningsbalken som lämnats till Justitiedepartementet den 4 oktober 2009 (KFM:s dnr 808-28382-09/111, Justitiedepartementets dnr Ju 2009/8199/L2).

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. I den slutliga handläggningen har även verksjuristerna Malin Nordgren och Henrik Wallman, föredragande, deltagit.

Eva Liedström Adler
rikskronofogde

Henrik Wallman
verksjurist